

PIEDOŠANAS PROGRAMMA

"Kungs, es patiesi nožēloju piejautās klūdas un, lūdzu, palīdzi man apzināties visu, ko sliktu esmu darījis vai padomājis šajā un iepriekšējos manos iemiesojumos."

Izejot piedošanas programmu, jūs nostipriniet sevī ticību Dievišķajam taisnīgumam. Jūsu sirdī dzimst pazemība, pateicība par Radītāja dāvāto žēlsirdību un mīlestību, kas jums palīdzēja piedot un pārvarēt sevi un apzināties, ka jūsu noīetais ceļš ir pati pilnība.

Tikai tad, kad pārstāsiet vainot sevi un piedosiet citiem, jūs sapratīsiet vārdu: "Kas var būt pret jums, ja Dievs ir ar jums?" Īsto jēgu.

1. PIRMĀ DAĻA

1.1. **Neticība Radītājam un Viņa Dievišķajam taisnīgumam**

Viena iemiesojuma laikā Augstāko Taisnīgumu saprast ir Joti grūti.

Sakritību nav, kosmosā viss notiek likumsakarīgi. Mēs šaubāmies par Dieva esamību, par Viņa taisnīgumu, žēlsirdību un mīlestību tajos brīžos, kad:

- bēdājamies un nolaižam rokas;
- kurnam, neesam apmierināti ar dzīvi un likteni;
- pārlieku žēlojam sevi vai citus, maldīgi domājot, ka tas ir Dieva sods;
- kritizējam, nosodām un neuzticamies tiem cilvēkiem un tām situācijām, caur kurām Dievs izpauž sevi;
- atsakāmies no Radītāja, nolādot Viņa radīto.

Lai šādas klūdas izzustu no mūsu dzīvēm, vajag patiesi nožēlot un lūgt piedošanu citiem un noticēt mūžīgai patiesībai: "Viss, ko dara Dievs (un cilvēki, kurus Viņš vada) - ir uz labu."

1.2. **Ļaunatminība, atriebība**

Šīs īpašības izpaužas gan cilvēkiem, gan dzīvniekiem, kukaiņiem, gan augiem un pat minerāliem. Visiem mums ir dažādi parādi, kuri nosaka dažādas attiecības: no kāda izvairās cilvēki, no kāda – dzīvnieki, piemēram, kaķi vai suņi; kādam kož odi vai mušas, kuri kāda iemesla pēc nekož blakus stāvošiem cilvēkiem; kāds cieš no alerģiskām saslimšanām. Piemēram, kāda sieviete cieta no alerģijas uz citrusaugļiem. Alerģija parādījās pat tikai paskatoties uz citrusu augļu attēlu. Šīs parādības iemesli meklējami iepriekšējos iemiesojumos, kad sieviete iznīcināja augu valsti. Kolīdz sieviete to saprata un nožēloja, alerģija pilnībā pārgāja. Šie augi viņai vairs neatriebjas.

Apzinoties mums apkārt esošo vidi un palūdzot piedošanu par neharmoniskām rīcībām pret to, atgriežas harmonija.

1.3. **Elku pielūgšana**

Elku pielūgšana – tas ir tad, kad daļa no viena veselā tiek vērtēta augstāk par vienu veselu. "Neradi sev elku." Mēs klūdāmies:

- dievinot kādu personību (slavenu dziedātāju, zinātnieku, garīgo skolotāju, jebkuru autoritatīvu cilvēku, mīloto);
- pārspīlējot radniecisko saišu nozīmi;
- piešķirot īpašu nozīmību intelektam, spējām, karjerai, sava likteņa labvēlībai.

Sāpes un izmisumu mēs izjūtam tāpēc, ka, cildinot vienus, otrus pazemojam. Nožēlojot, piedodot sev un citiem, mēs atradīsim mieru.

1.4. Dvēseles ievainošana

Tas ir smags grēks, saistīts ar augstu dvēseles ideālu un vērtību noniecināšanu. Tādos gadījumos saka: "Cilvēkam ir salauzta gara atslēga". Ieraudzīsim sevī ciniskās rīcības, ar kurām ievainojām cilvēkus, un no visas sirds palūgsim viņiem par to piedošanu. Piedosim arī tiem, kas ievainojuši mūsu sirdi. Pārstāsim vainot sevi par pagātni.

1.5. Personības domu pārspilēts egoisms

- Savtīgu vēlmju apmierināšana;
- baudas gūšana no ienaidnieku ciešanām un mokām;
- juteklisko vēlmju apmierināšana (pieburšana).

Ir svarīgi, lai visur būtu mērenība un harmonija. Savu rīcību vajag plānot ar patiesu iekšējo noskaņu: "Lai manas domas, vārdi un rīcība atnes labo un harmoniju visiem cilvēkiem un visai apkārtnei, kuru tas skars."

1.6. Dzīves uzdevumu (ne) izpildīšana

Katram no mums ir savi dzīves uzdevumi, kuri ir jāizpilda.

Vienu cilvēku uzdevumi saistīti ar enerģētisko parādu atmaksu, ar savu kļūdu apzināšanu. No malas skatoties, bieži vien viņu dzīve šķiet sāpīga un pašaizliedzīga. Mēs tādus cilvēkus sauktu par altruistiem, iejūtīgiem vai vienkārši labsirdīgiem cilvēkiem.

Citu cilvēku misijas – būt savdabīgiem šī un iepriekšējo iemiesojumu parādu savācējiem. Sarūgtinot un nodarot sāpes, viņi palīdz cilvēkiem sevī izstrādāt vērtīgas īpašības, tādas kā pacietību un iecietību, žēlsirdību un līdzjūtību, un bieži vien atradina no tādām īpašībām kā mantkārība, varaskāre, lepnība. Ja cilvēks apzinās savus uzdevumus un tos izpilda, tad viņš iegūst dzīja morāla apmierinājuma sajūtu. Tas, kurš neizpilda savu misiju, jūt bezcerību, dzīves pilnības un jēgas trūkumu.

Mēs kļūdāmies gan tad, kad neizpildām savus uzdevumus, gan tad, kad pārcenšamies tos izpildot.

Palūgsim Dievam palīdzību apzināties mūsu misiju. Un, apzinoties savu misiju, pieliksim gribasspēku tās izpildē.

1.7. Solījumi un saistības

Tas izpaužas tad, kad mēs, vēloties izskatīties labāk apkārtējo acīs, uzņemamies saistības, kuras pēc tam aizmirstam vai atsakāmies pildīt.

Katrs solījums mūs sasaista. Ja esat izlēmuši kādam palīdzēt, tad dariet to skalji nesakot. Pretējā gadījumā, ja apsolīsiet un izdarīsiet tikai 90%, tad atlikušie 10% izvēdinās jūsu pūles un iesēs izmisumu tāpēc, ka cilvēks atcerēsies tieši tos 10%. Zvēresti un solījumi, it īpaši tad, ja neviens mums nelūdz, joti sarežģī mūsu dzīvi. To nozīmi un ietekmi mēs varam samazināt, vismaz sakot "Ja man būs tāda iespēja."

Nožēlosim un palūgsim piedošanu par neizpildītiem solījumiem un negatīvām domām, emocijām un darbībām.

1.8. Lepnība

Tā izpaužas kā:

- atteikšanās lūgt palīdzību, uzņemoties uz sevis svešas funkcijas vai pildot svešu darbu;
- nevēlēšanās atzīt savas kļūdas;
- varaskāre, vēlēšanās slikti izturēties pret citiem;
- godkāre (vēlēšanās izjust cieļu un saņemt apbalvojumus par savu darbību);
- augstprātība un apkārtējo nicināšana;
- nespēja pieņemt uz sevi vērstu kritiku;
- nevēlēšanās klausīties un dzirdēt, plāpīgums.

2. OTRĀ DAĻA

2.1. Nepacietība

Visi notikumi seko harmonijas likumam, visur valda ritma princips. Piemēram, cilvēks ir nepacietīgs, gaidot darba piedāvājumu, un tāpēc, pasteidzoties pieņemt pirmo piedāvājumu, bieži ir apbēdināts, jo tas neatbilst ne viņa vēlmēm, ne dzīves uzdevumiem. Uzticēšanās Dievam un pacietība ļauj dzīvot priekā un mierā, jo Dievs nekad nenokavē un nekad nenāk pirms noteiktā laika.

2.2. Neapmierinātība ar pagātni un pārmērīgi sapņi

Mēs bieži nožēlojam pagātnē izdarītās klūdas, pārciestās sāpes un izmisumu. Ar domām atgriezīsimies pagātnē un palūgsim piedošanu cilvēkiem par mūsu pieļauto klūdu izraisītajām sekām. Pārstāsim vainot sevi. Palūgsim Dievam harmonizēt mūsu attiecības ar šiem cilvēkiem. Palūgsim piedošanu arī mirušajiem.

Pārmērīgi sapņi. Protams, cilvēkam ir jāaplāno sava nākotne, jāsasniedz savi mērķi, tas ir cienījami. Pat sakāmvārds saka: "Tas, kurš mērķē debesīs, trāpa augstāk par to, kurš mērķē krūmos." Gadās, ka uzstādām sev pārāk augstus mērķus un tāpēc paši ciešam no tā. To saprotot, uzliksim sev reālus mērķus.

2.3. Maģijas Jaunprātīga izmantošana

Maģija - tās ir cilvēka pūles manipulēt ar kosmosa likumiem savtīgos nolūkos.

Palūgsim piedošanu visiem, kam esam nodarījuši jaunumu:

- nodarbojoties ar maģiju, buršanu, zīlēšanu;
- iesaistot citus cilvēkus šajā darbības sfērā;
- griežoties pēc palīdzības pie magiem, burvjiem un zīlniekiem.

2.4. Vampīrisms

Tā ir egoistiska cilvēka vajadzība provocēt citus uz enerģijas izlādi. Ir divu veidu vampīri:

- aktīvais – negatīvās emocijas speciāli tiek provocētas;
- pasīvais – kad cilvēks uzspiež problēmas, žēlojas par savu likteni.

Nākotnē izrādīsim vairāk cieņas pret sevi un cilvēkiem.

2.5. Varas Jaunprātīga izmantošana

Tā izpaužas kā patvaļa valdīšanā, noziedzīgu likumu izdošana, likumu neievērošana, iekarojošu karu vadīšana, slepkavības, cilvēku likteņu vadīšana, progresu bremzēšana.

Patiesi nožēlojot, šo rīcību sekas var mazināt.

2.6. Skaudība un lielība

Mūsu biolauks darbojas kā vairogs pret agresīvām domām. Grūtāk ir ar domām, kuru nelabvēlīgais saturs noslēpts zem balta apvalka. Piemēram, draugs saka draugam: "Mani paaugstināja amatā un palielināja algu!", savukārt otrs atbild: „Es par tevi priecājos", bet sirdī skauž: "Kāpēc man nepieder viņa amats..."

Cilvēki, kas pakļauti skaudībai vienā iemiesojumā, citā bieži vien viņiem nav šī trūkuma, toties ir lielība. Ja mums gribās ar kādu padalīties ar saviem panākumiem un prieku, mums jābūt pārliecinātiem, ka tas izraisīs tiem cilvēkiem tikai un vienīgi pozitīvas emocijas.

Palūgsim Dievam un cilvēkiem piedošanu par šiem mūsu trūkumiem.

2.7. Piekasība

Tas ir paaugstināts prasīgums pret apkārtējiem. Prasīgums – pozitīva īpašība, ja tā, pirmkārt, izpaužas attiecībā pret sevi. Ja prasīgums ir argumentēts un lietderīgs, apkārtējie centīsies ķemt no jums piemēru. Lai mūs neuzskatītu par piekasīgiem, pat tad, ja mūsu prasības ir pamatotas, prasīsim no sevis vairāk nekā no citiem.

2.8. Mantkārība

Mantkārība piemīt tiem cilvēkiem, kuri Joti augstu vērtē materiālo labklājību.

Mantkārība – ir dzīve pēc principa: "Tu man, es tev" vai "Par pliku paldies neizdzīvosi". Mantkārība izpaužas kā: skopums, zagšana, laupīšana, kukuļdošana un kukuļnemšana.

Jāsaprobt, ja nepirksim zagto un salaupīto, zagšana samazināsies vai izzudīs pavisam; ja dāvināsim dāvanas (naudu), izjūtot pateicību, nevis aprēķina pēc, izzudīs kukuldošana.

Palūgsmi Dievam un cilvēkiem piedošanu par mūsu netikumu un turpmāk centīsimies no tā izvairīties.

2.9. Aborti

Taisīt abortu, to veikt vai mudināt uz to citus – tie ir vienlīdz lieli grēki. No jauna iemiesojoties, dvēsele izvēlās ģimeni. Tā ar nepacietību gaida jauno iemiesošanos, lai atgrieztos pie mīlajiem cilvēkiem. Dvēseles zina savu izvēlēto vecāku dzīves apstākļus un, ja tās ir nolēmušas atnākt grūtā brīdī, tātad viņas mīl tos, pie kuriem atgriežas.

Aborti atņem dvēselēm iespēju realizēties tur, kur tās vēlās. Tādā veidā mēs tām sagādājam ciešanas, sāpes un sarūgtinājumu un izjaucam Radītāja plānus. Nožēlosim un palūgsmi piedošanu šīm dvēselēm, kurām nejāvām piedzimt, palūgsmi Dievam harmonizēt mūsu attiecības Visumā.

2.10. Vienaldzība

Vienaldzība izpaužas tad, kad cilvēks paliek kurls pret citu ciešanām. Tā ir nelaime gan tam, kurš nesajem līdzjūtību, gan tam, kurš ir vienaldzīgs un cietsirdīgs. Pienāks brīdis, kad arī mums būs nepieciešama līdzjūtība, lai atvieglotu enerģētisko parādu atlīdzināšanu. Iemācīsimies paust līdzjūtību un žēlsirdību.

2.11. Izvairīšanās no dzīves skolas

Dzīvē ir situācijas, no kurām gribās izvairīties, jo baidāmies patiesi atklāt īstenību, negodīgi novērtējam dzīves situācijas, cenšamies izvairīties no atbildības. Piemēram, cenšamies izvairīties no vecāku, laulātā un priekšnieka dusmām un pārmetumiem par kādu mūsu rīcību. Tāpēc mēs melojam, liekuļojam, glaimojam, apzināti maldinām.

2.12. Nelietība

Nelietība saistīta ar krāpšanu, vēloties par katru cenu sasniegt savus mērķus: varu, iegūt mījoto cilvēku, materiālos labumus utt. To parāda teiciens: "Mērķa sasniegšanai visi līdzekļi labi." Nelietība ir bezgalīga, tai raksturīga nodevība, viltība, aprēķins attiecībā pret citiem cilvēkiem, apmelošana.

Protams, nelietību sevī var pieveikt. Ir jāzina, ka viss, ko mēs izdarīsim, noteikti atgriezīsies pie mums. Tāpēc pacentīsimies, lai pie mums atgrieztos tikai pozitīvās emocijas.

Palūgsmi piedošanu visiem, kuri ir cietuši no mūsu nelietības iepriekš.

2.13. Atraidīta mīlestība

Mēs varam atraidīt Radītāja, dabas, dzimtenes un cilvēku mīlestību. Tas rada dažādas situācijas: nesaprašanos un disharmoniju starp tuviniekiem, dvēselisku diskomfortu, nebeidzamas sāpes.

Atraidītu Dieva mīlestību raksturo vienas sievetes pieredze, kura slimojās ar astmu smagā formā. Zāles viņai maz palīdzēja. Vienreiz, ārstēšanas laikā, viņa teica: "Lai ir nolādēta tā diena, kad es piedzimu!" izteica vēl daudz ko slīktu par sevi, savu ārieni, kura nebija slīktāka par daudzu citu laimīgu sieviešu ārieni. Viņai paskaidroja, ka mums nav tiesību necienīt un nenovērtēt sevi, jo esam Dieva radīti. Noniecinot sevi, pazemojot un ienīstot sevi, mēs nolādam Dievu sevī. Sievete saprata savas klūdas un viņas veselība uzlabojās.

Ja jums piemīt šāds grēks, palūdziet Dievam, cilvēkiem un sev piedošanu.

2.14. Ģimenes attiecību disharmonija

Ģimene ir galvenā zemes sabiedrības šūniņa, tāpēc harmoniskas attiecības starp ģimenes locekļiem ir joti svarīgas. Ģimenē tiek radīti labvēlīgi apstākļi, lai iepazītu mīlestību pret sevi, iemācītos mīlēt partneri, bērnus, vecākus.

Palūgsim piedošanu Dievam un tuviniekiem, ja esam izjaukuši harmoniju ģimenē:

- ar nodevību, laulības pārkāpšanu (saistītu ar krāpšanu);
- ar greizsirdību (pārlieku lielu mīlestību pret sevi, privātīpašnieciskums);
- pavedinot;
- graujot ģimeni (savas un cita) bez jebkādas vajadzības, savas godkāres dēļ;
- ar savešanu;
- ar necieņu pret vecākiem;
- slīkti audzinot bērnus, atsakoties no tiem;
- ar dzeršanu un narkomāniju.

2.15. Nespēja pieņemt negatīvas situācijas

Katrs no mums tiecas tikai pēc pozitīvām situācijām. Tomēr negatīvās situācijas mums jāpieņem kā zemes dzīves atribūts. Ja cilvēks to nesaprot, tas novēd pie citu cilvēku vainošanas, agresijas, cietsirdības un jaunvārdības.

Nožēlosim to un piedosim citiem.

2.16. Disharmonija radišanas procesos un enerģētiskie parādi neredzamajai pasaulei (ēteriem)

Mūsu dzīve ir radošs process, kurā mēs izmantojam dažādas kosmiskas enerģijas. Kad mūsu radošā dzīve ir nenobriedusi, savīga, egoistiska, tad mums veidojas parādi neredzamajai pasaulei: ķīmiskajai, vitālajai, gaismas un atstarojošai.

Palūgsim piedošanu Radītājam par saviem enerģētiskajiem parādiem šajā un iepriekšējos iemiesojumos.

3. TREŠĀ DAĻA

3.1. Neharmoniska rīcība pret sevi

- Nevīžība, izlaidība;
- nevērība pret savu fizisko ķermenī;
- pārlieku liela uzmanība fiziskā ķermeņa vajadzībām (pārēšanās, pārmērīgs sekss, pārmērīga mīlestība uz izpriečām, kaitējot apkārtējiem).

3.2. Rīcība, kas noved pie ekoloģijas izjaukšanas un katastrofām

- Dabas piesārņošana ar radioaktīviem un ķīmiskiem atkritumiem;
- mežu izciršana, tos neatjaunojot;
- augsnes ķīmiskā un bioloģiskā līdzsvara izjaukšana, izmantojot pārlieku daudz lētus minerālmēslojumus;
- karu vadišana, izmantojot ķīmiskos, bakterioloģiskos un kodolieročus;
- derīgo izrakteņu iegūšana pārmērīgos apmēros;
- mežu appludināšana ūdenskrātuvju un aizsprostu celtniecības rezultātā;
- patērētāja attieksme pret dzīvnieku pasauli, gan uz sauszemes, gan ūdenī.

3.3. Enerģētiskie parādi dažādām dzīvības izpausmes formām

Cilvēks tikai daļēji ir spējīgs prognozēt savas rīcības sekas. Dēļ vēlmes vienam no otra atņemt derīgo izrakteņu atradnes, nesaprātīgu medību un zvejniecības, rūpniecisko atkritumu izgāztuvju dēļ, kā arī izcērtot mežus, nosusinot purvus, pārvēršot derīgo augsnī tuksnesī ir sabojāts ļoti daudz zemes! Cik daudz gaisa sabojāts ar indīgām gāzēm, ūdens – ar naftas platformām un aizsprostiem! Cik barbariski tika izmantota uguns!

Vienā vai otrā gadījuma mēs esam atbildīgi:

- dabas - minerālu, augu, kukaiņu, dzīvnieku pasaules - priekšā;
- stihiju - zemes, gaisa, ūdens un uguns - priekšā.

Vērsīsimies pie Dieva ar savu atvainošanos un mīlestību, kuru Viņš izmantos, lai izmainītu mūsu neharmonisko rīcību sekas.

3.4. Kari, slepkavības, cilvēku kropjošana

Cilvēku un valstu naida pirmsākums meklējams tik tālā pagātnē, ka vairs nav iespējams noteikt, kurš pirmais sāka. Tāpēc grūti noteikt, kurš karš ir iekarojošs un kurš atbrīvojošs. Tikai Dievs to var noteikt.

Pret mums vērstu agresiju mums jāuztver kā pacietības un gudrības mācību. Tas palīdzētu iznīcināt negatīvās emocijas gan uzbrucējiem, gan aizsargājošajai pusei. Tāpēc būsim cēlsirdīgi, izvairīsimies no cietsirdības un atriebes, pazemīgi pieņemsim savu sakāvi.

Mēs varam mīkstināt agrākās negatīvās situācijas, slepkavības un cilvēku kropjošanu. Nosūtīsim upuriem savu patiesumu, mīlestību, atvainošanos un palūgīsim Dievam atjaunot harmoniskās attiecības starp cilvēkiem un tautām, kuru iznīcināšana novedusi pie dažādu līmeņu kariem, tai skaitā arī zvaigžņu kariem. Mīlestība pat ienaidnieku pārvērš par draugu.